

постанови Пленуму ВГСУ № 4 від 25.02.2016 року «Про деякі питання практики вирішення спорів, що виникають з корпоративних правовідносин» встановлено, що при визначенні підвідомчості справ цієї категорії судам слід враховувати, що з огляду на системний аналіз положень статті 84 ЦК України, частини п'ятої статті 63, частин першої та третьої статті 167 ГК України, Закону України «Про господарські товариства», Закону України «Про акціонерні товариства», статей 1, 19 і частин першої, шостої статті 20 Закону України «Про фермерське господарство», статей 6, 8, 19 та 21 Закону України «Про кооперацію» корпоративні відносини виникають, зокрема, у господарських товариствах, виробничих кооперативах, фермерських господарствах, приватних підприємствах, заснованих на власності двох або більше осіб [8].

Сам факт законодавчого врегулювання цього питання дасть можливість при корпоративному управлінні розширити сферу застосування корпоративних договорів та врегулювати корпоративні конфлікти.

Список використаної літератури:

1. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://uba.ua/documents/brochure/AstapovLawyers.pdf>
2. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://www.rada.gov.ua>
3. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://www.rada.gov.ua>
4. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://www.rada.gov.ua>
5. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://www.rada.gov.ua>
6. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://jurliga.ligazakon.ua/news/2017/4/14/158819.htm>
7. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://biz.nv.ua/experts/zhuk2/kak-izmenjatsja-korporativnye-dogovory-1005367>
8. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://www.rada.gov.ua>

ВОЗНЯКОВСЬКА К. А.

Чернівецький юридичний інститут
Національного університету «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри цивільно-правових дисциплін, кандидат юридичних наук

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ В УКРАЇНІ

Торгово-промислова палата України як новий і ефективний інститут ринкової економіки країни створена у 1972 році на базі відділення ТПП СРСР. А в якості Палати незалежної України вона почала активно розвиватися з 1992 року. 2 грудня 1997 року Верховна Рада прийняла Закон України «Про торгово-промислові палати в Україні» [1; 5].

Завдяки освоєнню нових функцій і принципів взаємин з державою й суспільством ТПП України активно сприяє розвитку господарської діяльності, економіки України та її інтеграції у світову економіку. ТПП – це ділове об'єднання, до якого входять підприємства й окремі громадяни, які займаються торгівлею, виробництвом і наданням послуг. Їх головна мета – це захист своєї підприємницької діяльності, свого бізнесу та його розвиток. Це вважається як обслуговуюча та представницька організація, яка з одного боку забезпечує допомогу своїм членам, а з іншого боку – це консультативна організація, яка має вплив на державні органи з метою створення більш сприятливих умов для здійснення підприємницької діяльності [5].

Українську систему ТПП можна віднести до змішаної моделі в силу поєднання в собі рис континентальної й англосаксонської моделі палат. Законодавство практично всіх країн, де використовується така модель палат, передбачає регулювання території діяльності кожної регіональної палати. На території суб'єкта країни або адміністративної одиниці може бути тільки одна палата. Як правило, територія діяльності регіональної або місцевої палати збігається з адміністративно-територіальним поділом країни [4, с. 72]. Континентальна модель передбачає наявність спеціального законодавства, що регулює діяльність палат, обов'язковість членства, закріплення за палатами офіційного статусу консультанта уряду, наявність лише однієї палати у конкретному, визначеному законом регіоні, серйозний контроль діяльності палат зі сторони держави. З іншого боку, для англосаксонської моделі характерні відсутність спеціального законодавства, добровільний характер членства, відсутність обмежень для створення палати та вимог до палат щодо виконання функцій, делегованих державою. Змішана модель, яка використовується в Україні, вимагає поєднання ряду характеристик обох моделей [2, с. 101].

Українська ТПП здійснює функції з представництва інтересів підприємців. Це знаходить своє відображення у всіх статутах і положеннях. Пріоритетним для ТПП України в сучасних умовах є питання участі у створенні й удосконаленні науково обгрунтованої економічної стратегії України. Необхідно по-новому осмислити роль палат у вивченні широкого кола проблем, пов'язаних з розробкою сучасної концепції стійкого розвитку України, визначенням механізмів й інструментів подальших перетворень [3, с. 23].

Інститут торгово-промислових палат має в нашій країні великий потенціал для сприяння розвитку національної економіки й підтримки підприємництва. Торгово-промислова палата є ефективною лобістською організацією, що дозволяє підприємцям законним шляхом впливати на державні органи з метою зниження податкового тягаря, зниження рівню втручання та перевірок органами влади і відстоювання інших своїх інтересів. Саме на цій функції торгово-промислової палати повинен робитися акцент у її наступному розвитку, оскільки в нашій

країні поки що не існує інших цивілізованих форм і механізмів взаємодії влади й бізнесу. Торгово-промислова палата також здатна виконувати інноваційну функцію в розвитку економіки, акумулюючи й аналізуючи передовий досвід, розробляючи пропозиції щодо вдосконалення законодавства, сприяючи обміну досвідом між підприємцями з України та з інших країн.

При ТПП України діють Міжнародний комерційний арбітражний суд, що отримав широке визнання в світі, Морська арбітражна комісія, Третейський арбітражний суд. ТПП України є членом Міжнародної торгової палати і Всесвітньої федерації палат, Асоціації торгово-промислових палат Європи, Ділової ради Чорноморського економічного співтовариства, Асоціації ТПП Центральної Європейської Ініціативи. ТПП України має в 11 країнах світу своїх представників, підтримує партнерські зв'язки з аналогічними національними та регіональними структурами майже у 90 країнах світу. З метою сприяння розвитку міжнародних економічних зв'язків ТПП України створює зі своїми закордонними партнерами спільні дорадчі органи – ділові ради, змішані торгові палати. Представники Палати входять до складу 69 міжурядових комісій з питань торгово-економічного співробітництва, підкомісій і робочих груп у них [1].

У зв'язку із цим розвитку торгово-промислових палат повинна приділятися особлива увага. Основним напрямком цього розвитку на даний момент повинно бути вдосконалення законодавчої основи функціонування торгово-промислових палат, розробка більш повного закону про торгово-промислові палати. Позитивним в даному питанні вважається досвід Німеччини. При наявності належної правової бази торгово-промислові палати будуть функціонувати ще ефективніше, тому що цей інститут показав свою доцільність і значимість, що виражається в активній підтримці торгово-промислових палат підприємцями.

Список використаної літератури:

1. Про торгово-промислові палати в Україні: Закон України від 02.12.1997// Відомості Верховної Ради України – № 671/97–ВР.
2. Гурняк І. Л. Торгово-промислові палати у системі зовнішньоекономічних зв'язків України: дис... канд. екон. наук: 08.05.01 / Українська академія зовнішньої торгівлі. – К., 2004. – 215 с.
3. Науменко С. В. Регіональна палата – ключ до нових ринків / С. В. Науменко // Діловий вісник. – 2003. – № 4 (107). – С. 22–23.
4. Омельченко А. Правовий статус Торгово-промислової палати України як суб'єкта недержавного управління зовнішньоекономічною діяльністю / А. Омельченко // Юридична Україна : Правовий часопис. – 2013/2. – № 8. – С. 71–76.
5. Торгово-промислові палати України та країн СНД // [Електронна версія]. – Режим доступу: <http://books.br.com.ua/>